

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong chuyến hành hương đất thánh năm ngoái, phái đoàn chúng tôi được Cha Tước đưa đến Jericho và đã được nhìn thấy cây sung dâu (sycamore), loại cây mà ông Giakêu, nhân vật chính trong câu chuyện phúc âm Chúa Nhật này, đã leo lên ngai trên đó để được nhìn thấy Chúa Giêsu.

Thành phố này bây giờ tuy không còn trù phú và nổi tiếng như thời Chúa Giêsu nữa, nhưng vẫn còn là vùng đất màu mỡ, cây cối rất tươi tốt. Ngày xưa nó là một thành phố giàu có và quan trọng. Nó nằm trong thung lũng Jordan và là con đường chính dẫn về Jerusalem ở phía nam và lối băng qua sông Jordan sang vùng đất phía đông. Nó có những rừng chà là lớn và những bụi cây dầu thơm nổi tiếng thế giới mà mùi hương của chúng tỏa ra cả dặm chung quanh. Những người La Mã thời đó đã mang những trái chà là và dầu thơm nổi tiếng của nó đi bán khắp nơi.

Chính vì thế, Jericho đã là một trong những trung tâm thu thuế lớn nhất của Palestine thời đó. Ông Giakêu lúc đó là người đã đạt tới đỉnh cao của nghề mình vì là người đứng đầu những người thu thuế của thành phố này, nên ông rất giàu. Những người thu thuế bị dân chúng thời đó rất thù ghét vì hai lý do. Lý do thứ nhất là họ làm việc cho người La Mã, giống như những người Việt làm việc cho Tây thời Pháp Thuộc ở Việt Nam, tức là cộng tác với ngoại bang bóc lột dân mình. Thứ đến, hầu như tất cả những người thu thuế đều trở nên giàu có nhờ việc tính thuế nhiều hơn quy định để lấy tiền bỏ túi riêng. Vì thế, chẳng những họ bị thù ghét mà còn bị khinh bỉ nữa. Trộm cắp, giết người, và thu thuế được xếp hạng chung với nhau. Do đó, những người thu thuế không được phép vào trong hội đường.

Biết được như thế chúng ta mới thấy lý do tại sao ông Giakêu không thể đến gần Chúa Giêsu. Rất nhiều người vì thù ghét ông nhân cơ hội thấy ông trà trộn trong đám đông đã hích cùi chỏ vào mạng sườn, hay đá ông vì họ không muốn bỏ lỡ một cơ hội bằng vàng để trả thù. Chắc hôm đó người ông tím bầm vì dân chúng không để hở cơ hội nào cho một người vừa thấp bé vừa bị ghét như ông được nhìn thấy người mà ông muốn nhìn. Nhưng vì khao khát được thấy Chúa nên ông đã có sáng kiến chạy đi trước đón đầu để xem, bằng cách leo lên một cây sung dâu, loại cây có nhiều cành thấp dễ leo mà lá xum xuê dễ nấp, thường được trồng bên đường để lấy bóng mát.

Nỗ lực của ông không uổng phí vì ông chẳng những được nhìn thấy Chúa Giêsu mà ông lại còn được Ngài ngó ý đến thăm nhà ông nữa. Một người đang bị toàn thành phố thù ghét, loại trừ như vậy mà lại được một Rabbi nổi tiếng ghé thăm nhà. Hạnh phúc đến quá bất ngờ bảo sao ông không vui cho được: *“Ông vội vàng tụt xuống và vui vẻ đón tiếp Người”*. Và cuộc gặp gỡ này đã làm ông thay đổi hoàn toàn. Từ một người chỉ lo thu tích của cải bằng cách bóc lột người khác trở nên một người biết ban phát rộng rãi: *“Lạy Ngài, tôi xin bố thí nửa phần của cải của tôi cho kẻ khó, và nếu tôi có làm thiệt hại cho ai điều gì, tôi xin đền gấp bốn”*.

Sự thay đổi hoàn toàn của ông Giakêu đến một cách bất ngờ vì bất ngờ ông bỗng có một người chấp nhận ông và muốn làm bạn với ông. Tuy giàu có nhưng trước đây ông rất cô đơn vì người đồng hương không ai thèm chơi với ông chỉ vì cái nghề ông chọn là nghề thất đức. Bỗng nhiên, Chúa Giêsu đến và mở toang mọi rào cản ngăn cách ông với thế giới ông đang sống và bước vào cuộc đời ông. Ông cảm thấy được yêu thương, được đón nhận. Và tình yêu đã làm cuộc đời ông thay đổi. Lòng ông mở ra. Ông dám chia nửa gia tài của mình cho người nghèo và dám đền bù lại gấp bốn những thiệt hại đã gây ra cho người khác. Như thế ông trở thành nghèo đi về vật chất nhưng lại trở nên giàu có vì được nước trời làm gia nghiệp muôn đời.

Điều mà Thánh Luca muốn gợi gắm trong câu chuyện của người thu thuế tên Giakêu là: chỉ có sự yêu thương đón nhận mới có thể làm thay đổi lòng người, còn sự thù ghét, chỉ trích phê bình sẽ làm lòng người ta đóng lại. Chỉ có con tim mới làm thay đổi con tim. Chỉ tình yêu mới có thể đáp đền được tình yêu. Trái tim của ông Giakêu đã thay đổi vì Chúa Giêsu nhìn thấy trái tim rộng mở của ông chứ không nhìn vào những việc sai trái ông đang làm. Ngài đã gõ cửa trái tim của ông: *“Hỡi Giakêu hãy xuống mau, vì hôm nay ta phải lưu lại nhà ngươi”*, và trái tim ông đã mở toang ra: *“Tôi xin bố thí nửa phần của cải của tôi cho kẻ khó...”*.

Sự hoán cải của ông Giakêu là sự quay về với điều thiện hảo. Tất cả chúng ta đều cần sự hoán cải này. Mỗi người chúng ta đều có khả năng hoán cải mà ông Giakêu đã có, mặc dầu nó đang còn ẩn dấu hay không được biết đến. Mỗi người chúng ta đều cần hoán cải mỗi ngày: từ một trái tim khép kín thành một trái tim rộng mở, từ một trái tim chai đá thành một trái tim tươi hồng.